

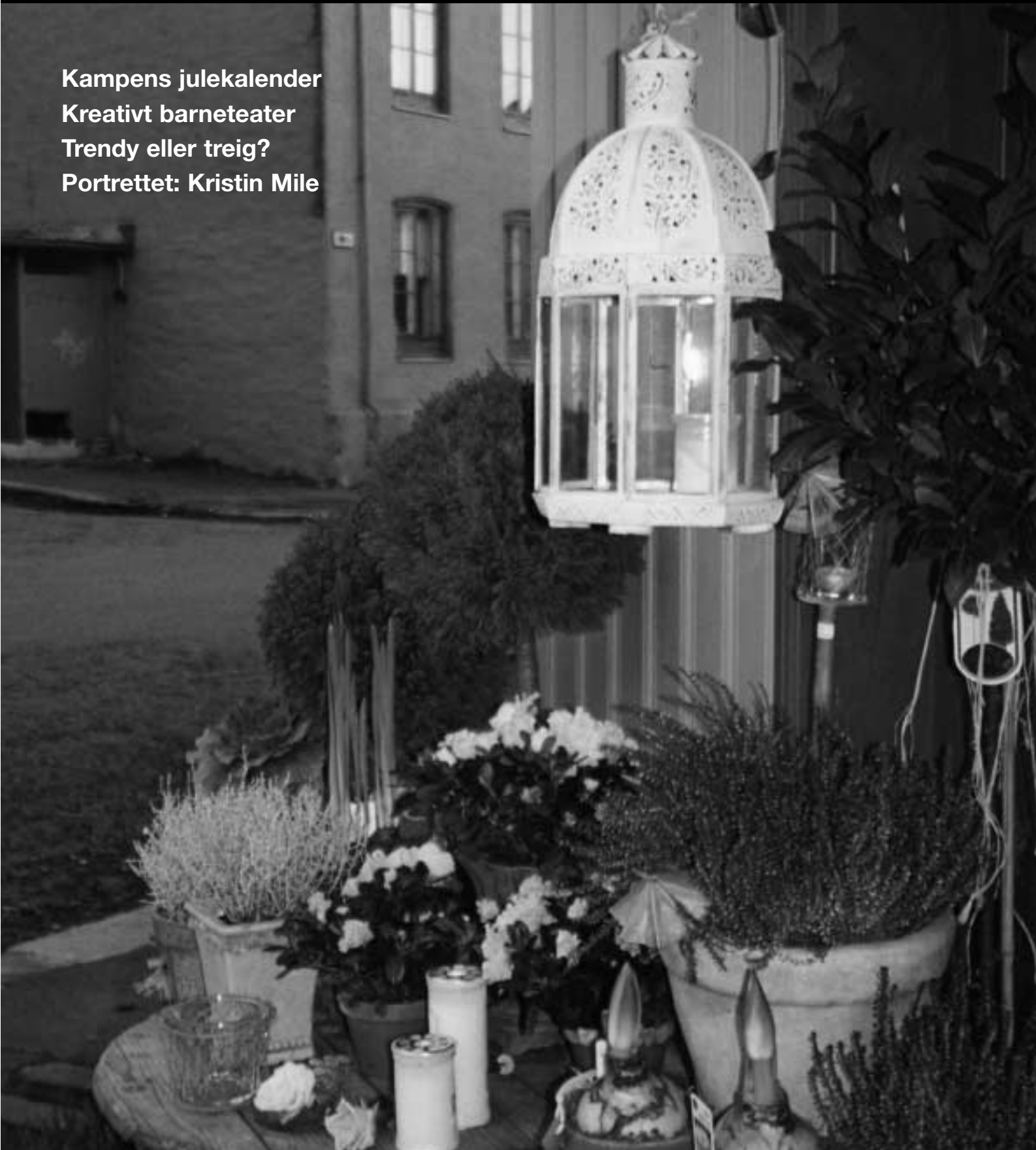
KAMPEN

posten

Lokalavis for Kampen

27. årgang • Jul 2004

Kampens julekalender
Kreativt barneteater
Trendy eller treig?
Portrettet: Kristin Mile

Trendy Kampen?

Kampen har i det siste vært mye omtalt i ulike medier. Dagbladet presenterte nylig "koselige og idylliske Kampen", mens Aftenposten omtalte det mer "trendy Kampen" med fokus på designerfliser i glass, samt kaffebar og brukskunstbutikk. De fleste av hovedstadens toneangivende medier fra de forannevnte, til Dagens Næringsliv og VG, og til og med KK, har vært på Kampen Bistro, som fremstilles som en lokalkafé med et tilsynelatende uhipt, men likevel trendy miljø. Gamle trehus, i den grad det er noen til salgs, selges til priser som tåler sammenligning med "beste vestkant". Det er jo selvfølgelig hyggelig for oss som bor her at området er populært, men er Kampen egentlig så trendy, og har strøket virkelig forandret seg så mye de senere årene?

På den tiden da Kampen ble innlemmet i Oslo by for snart 130 år siden, var bydelen aldeles ikke blant de mest populære stedene å bo. Trangbodde trehus rommet noen av "hovedstadens værste elementer" ifølge en av datidens ledende kirkefedre. Og ganske riktig bodde Kampens beboere trangt, dødeligheten var høy og utdannelsesnivået lavt.

Det tok tid før Oslos politikere så noen som helst verdi i de idylliske, men til tider falleferdige trehusene på Kampen. Lenge var bydelen definert som et rivningsområde, med fraflytting og manglende vedlikehold som resultat. Det var ikke før et stykke ut på 1970-tallet at pendelen svingte tilbake, og bevaringstanken vant frem. Fra da av har de fleste av trehusene blitt restaurert, selv om en del har blitt revet også siden den tid. Ironisk nok er det dette store innslaget av tidligere rivningsstruede arbeiderboliger i tre, som gir strøket sin karakter. Noe som har ført Kampen på full fart oppover på listen over "koselige" og dermed populære steder i hovedstaden.

"Idyllfaktoren" har gitt Kampen en økende tiltrekning på kunstnere og musikere og andre yngre, trendy hovedstadsbeboere. Og i takt med økende priser på de gamle idyllene flytter også et mer kjøpsterkt publikum til området. Dette er en utvikling som har vært fremtredende i storbyer i hele den vestlige verden i de senere år. Spørsmålet blir da: Mister bydelen sin karakter i takt med at nye befolkningsgrupper velger å bosette seg her? Blir mangfoldet borte? Muligens ikke, og med sine ytterst få utesteder, kan Kampen vanskelig konkurrere med Grünerløkka og Grønland på trendbarometeret. I disse forjulstider er det likevel på sin plass å minne om den kanskje viktigste arven etter tidligere tiders Kampenbeboere; nemlig samholdet og det å bry seg om sine naboer og omgivelser. Det er ikke uten videre gitt at et idyllisk ytre representerer et tilsvarende vakkert indre.

Du får forhåpentligvis flere tanker rundt dette temaet ved å lese sakene i denne utgaven av Kampenposten. God lesning!

Det gjelder bilen din!

Vi gir bilen din rustbeskyttelse med TECTYL - i et av Nordens mest moderne anlegg for rustbeskyttelse.

Tectyl
MOT RUST

10 års
garanti på
behandling
av ny bil

3 års
garanti på
behandling
av brukt bil

Autorisert
Tectyl
Verksted

22 67 64 53
22 67 63 12

Kampen
Antirustsenter

ODD STEEN, SKEDSMOGATA 24, 0655 OSLO, v/ENSJØ T-BANE

NYTTIGE NAVN OG NUMMER

KAMPENPOSTEN

Bøgata 21, 0655 Oslo

E-post: kampenposten@yahoo.com

I REDAKSJONEN

Gro Aschim (redaktør)

Camilla Skriung

Robert Lorange

Leif Gjerland

Kristin Hagen

Kampenposten takker alle bidragsytere og alle annonsører

KAMPEN BYDELSSHUS

Bøgata 21, 0655 Oslo

Tlf: 22 68 45 02

Interimstyre for Kampen bydelshus

Bjørn Rønning

Hans Rønning

Mona Kalheim

Ellen Lühr

Heidi Tønnesen

Dag Engelberg

Kjell Grov

KAMPEN VELS STYRE

Kari Mette Holvik

Vidar Johansen

Solfrid Dimmen Hansen

Anne-May Nilsen

Liv Maren Røste

KAMPEN HISTORIELAG

Gro Aschim (leder)

Christine Bergh-Smith

Sverre Syversen

Siri Bryn

Arne Bjørndal

Lasse Solberg

Cato Bautz

KØBB

Skedsmogt.23, 0655 Oslo

Tlf: 22 19 70 71

KAMPEN KIRKE

Normannsgt 55, 0655 Oslo

Kirsti Aasen (sogneprest)

10.00 - 12.00 i hverdagens

Tlf: 22 19 88 89

Kampens julekalender

VED KRISTIN HAGEN

- Lørd. 20. nov. – 12. des** Utstilling på Galleri Kampen med Olav Thunes malerier. I underetasjen er det juleutstilling.
- Sønd. 28. nov. kl. 11.00** Adventsgudstjeneste i Kampen kirke med opptakt til menighetens 125-års-jubileum.
- Sønd. 28. nov. kl. 18.00** Tenning av julegranen utenfor Kampen kirke. Arr.: Kampen Vel og Kampen menighet. Kampen Skoles musikkorps spiller.
Ca. kl.18.30 spilles familieforestillingen "Et juleeventyr" av Dickens. Instruktør: Mariane Stensby.
- Sønd. 28. nov. kl. 20.00** Kampenjazz på Kampen Bistro med Funky Butt.
- Tirsd. 30. nov. kl. 19.30** Juletreffest med Mannskoret på Kampen Bistro.
- Onsd. 1. des. kl. 20.00** Kampen Historielag har møte i Storsalen på Bydelshuset. Tema: Historien til Kampen Janitsjarorkester.
- Onsd. 1. des. – 3. des** Julemarked fra klokka 11.00 – 17.00 på Kampen og Vålerenga Seniorsenter.
Gratis gløgg og pepperkaker til alle!
- Sønd. 5. des. kl. 11.00** Adventsgudstjeneste i Kampen kirke for store og små med innlagt julespill: "Gjeterguttens fløyte" ved Ruth Wilhelmine Meyer, sang og Frode Barth, gitar.
- Sønd. 5. des. kl. 17.00 og 20.00** Konsert i Kampen kirke med Elias Akselsen.
- Sønd. 5. des. kl. 20.00** Kampenjazz på Kampen Bistro med Knut Værnes
- Tirsd. 7. des. kl.19.00** Julekonsert i Kampen kirke ved Oslo Janitsjarorkester.
- Torsd. 9. des. kl. 19.00** Konsert i Kampen kirke ved Oslo barne- og ungdomskorforbund.
- Lørd. 11. des. kl. 16.00** Konsert i Kampen kirke ved Kampen Janitsjarorkester.
- Sønd. 12. des. kl. 11.00** Gudstjeneste i Kampen kirke.

- Sønd. 12. des. kl. 20.00** Kampenjazz på Kampen Bistro. Sigurd Køhn Kvartett.
- Fred. 17. des. kl. 18.00** Juleshow på Kampen Økologiske Barnebondegård. Hestegruppa på bondegården har show med hestene.
- Lørd. 18. des. kl. 15.00** Kampenjazz på Kampen Bistro. Tradisjonen tro swings julen inn med Kjell Eriksens Septett og sangkvintetten Jazzådu. Gratis entre.
- Sønd. 19. des. kl. 11.00** Gudstjeneste i Kampen kirke.
- Sønd. 19. des.** Åpen julegård på Kampen Økologiske Barnebondegård fra klokka 12.00 – 15.00. Salg av julegrøt, kjøring med hest og vogn samt eventyr i lavvoen.
- Fred. 24. des. kl. 16.00** Julekveldsgudstjeneste. Sindre Johansen spiller trompet.

KØBB: Kutt rammer barnehagebarn

XX, XX, fra Kardemomme Barnehage synes det er trist at de ikke får besøke barnebondegården før jul.

Barnehagebarn fra Kampen kan se langt etter koselig førjulsbesøk på barnebondegården. På grunn av nedbemanning kan nemlig bondegården kun ta imot noen få barnegrupper – og ingen av de nærmeste barnehagene er prioritert. Dermed forsvinner en koselig tradisjon for Kampens barnehager.

Tekst: Gro Aschim

Foto: Kristin Hagen

– Det er trist at denne tradisjonen forsvinner, uttaler styrer og pedagogisk leder i Kardemomme Barnehage, Therese Sandsbråten. – Barna har alltid gledet seg til julebesøk på bondegården der de har kunnet kjøre med hest og slede og spise julegrøt. I år har vi ikke fått tilbud om besøk før jul.

Den nye friluftsbarnhagen har fra høsten hatt tilhold på bondegården. Dette har etter det

Kampenposten erfarer, ført til en kraftig reduksjon i tilbudet til barn fra lokale skoler og barnehager. I og med at friluftsbarnhagen er på bondegården to dager i uken, er muligheten for at andre barn kan få komme på besøk relativt begrenset. Avdelingsleder i bydelsadministrasjonen, Kjerstin Berglund, opplyser at tilbudet til andre barn er blitt noe redusert på grunn av den nye barnehageavdelingen. – Men det er opprettet 16 nye barnehageplasser, og Kampen er et område der det har vært et stort behov, sier hun. Berglund bekrefter at det er kuttet en stilling på bondegården etter at barnehageplassene ble opprettet, men viser til at stillingen er overført til den nye barnehageavdelingen.

Etter det Kampenposten forstår, rammer nedbemanningen på bondegården også det pedagogiske tilbudet til de barna som fortsatt får komme på besøk. En av de mange frivillige på bondegården, Birgitta Prøys, forteller at det tidligere var et pedagogisk opplegg for besøkende barn der de blant annet kunne lære om hvor melken, smø-

ret og osten kommer fra. De kunne se hvordan egg ble til kyllinger, og de kunne være med på klipping av sau. Dessuten kunne barna være med og så frø for senere å komme tilbake og se de ferdige grønnsakene. – I tillegg til samvær med dyrene, kunne barna lære om hvordan ting henger sammen, sier hun. – Jeg synes det er veldig synd at dette tilbudet forsvinner.

Siden det nå er kun en person som er ansatt på gården, blir det begrenset hva slags tilbud barna får. – Jeg ringte senest bort dit forrige uke, forteller Therese Sandsbråten i Kardemomme Barnehage. – Da kunne vi komme bort en tur, men hun som jobber der, hadde ikke tid til å ta seg av barna. Jeg synes det er kjempetrist at bondegården ikke lenger er for alle barn i bydelen. Jeg kan ikke helt skjønne at det var meningen at KØBB bare skal være forbeholdt en liten avdeling med noen få barn.

Omvendt Oslo-historie

– Dette er et forsøk på å fortelle hvordan byen har blitt til på en morsom og annerledes måte, forteller Kampenbeboer Leif Gjerland om sin bok "Hvis slottet lå på Tøyen".

Tekst og foto: Gro Aschim

Boken, som ble lansert i begynnelsen av november, presenterer syv viktige hendelser i Oslos historie, som kunne ha ført til en helt annen byutvikling. Dersom Karl Johan i sin tid hadde valgt å bygge slottet på Tøyen, som var et høyst reelt alternativ den gangen, ville dagens Oslo hatt en helt annerledes verdiskala. Da ville østkanten blitt regnet som den fineste delen av byen, er en av påstandene til Gjerland. - Da hadde vi kanskje i dag hatt Montebello Fyllplass i Oslo Vest, mens viktige offentlige bygg som Nationaltheatret, Stortinget og universitetet hadde ligget på Tøyen, tror han. Og,

hadde 1960-tallets verdier fått fortsette å råde, hadde den gamle bebyggelsen på Kampen, Vålerenga, Rodeløkka, Grünerløkka og en rekke andre steder i det sentrale Oslo, vært revet til fordel for "fremskrittssvinnlige" høyhus og en 12-felts (!) motorvei. - Både rivningsplaner og bymotorvei var faktisk vedtatt i Oslo bystyre, ifølge Gjerland, men, så slo beboerne i de rivningstruede områdene tilbake, og i løpet av 1970-tallet vant bevaringstanken mer og mer frem.

Leif Gjerland, som til daglig er informasjonssjef i Bydel Sagene, forteller at han fikk ideen til boken da han skrev artikkelen "Den speilvendte byen" for OBOS-bladet i 1997. - Det ble begynnelsen til bokprosjektet, sier han. - Jeg satte meg ned og skrev en liste over viktige hendelser som har hatt betydning for utviklingen av Oslo, og tenkte at det hadde vært morsomt å lage bok om dette. Syv år senere er Gjerland i mål med boken som inneholder

Leif Gjerland fabulerer om hvordan Oslo ville sett ut dersom slottet hadde ligget på Tøyen. Her i aksjon på en byvandring for Oslo Bymuseum.

syv sanne og usanne vandringer i Oslos historie. For boken inneholder ikke bare fabuleringer om hva som kunne ha skjedd, men også en faktadel om det som faktisk hendte, og som førte til at Oslo har utviklet seg slik byen har. - Målet har vært å fortelle historien på en morsom måte, uttaler Gjerland. - Og, det morsomme her er å snu det hele på hodet.

"Kampen rummer Hovedstadens værste Elementer!"

Vi har vendt oss til at det i dag tidvis stormer i og rundt Kampen kirke. Men blar vi bakover i historien, ser vi klart at dette ikke er et nytt fenomen. For allerede da Kampen skulle innlemmes i Kristiania i 1878 og få bygget sin kirke, smalt argumentene for og mot navnevalg og grad av gudelighet.

For det var sterke krefter som ville kalle området etter navnet på menigheten: Betlehem! En av kirkefedrene så rødt. Halling var navnet, og sterke var meningene hans; denne ugudelige forsamling mennesker skulle da virkelig ikke få det hellige navn Betlehem!

Følgelig skrev Halling til Kirkedepartementet i sammenslåingsåret

1878: "Befolkningen herute på Kampen og Vålerengen rummer en stor Del av Hovedstadens Værste Elementer. Men hvor raa og formørket den end er, så er Agtelsen for Præsten ingeniunde utdøet blant dem. Skal Indlemmelsen i Byen blive nogen virkelig Reisning for dem, maa de have en Præst i sin Midte, og denne Præst maa opfatte sin Stilling som noget av en Missionærs og øve sit Virke overensstemmende hermed!"

Og egen prest fikk Kampen; vi får håpe at vi som bor her i dag derved har unngått å forbli "Hovedstadens værste Elementer". Selv om vi nok er noe for oss selv...

Kampen kirke ser ut til å ha avfunnet seg med at folk på Kampen på godt og vondt er noe for seg selv.

Kreativt barneteater

– Å spille teater er morsomt og spennende, fastslår jentene i Kampen Barneteater.

Tekst og foto: Gro Aschim

Og det synes å være den allmenne oppfatningen blant jentegjengen i ti-, elleveårsalderen fra Kampen skole, som flokker seg rundt meg i pausen under øvelsen til barneteatret. Denne regnfulle høstdagen er det rundt ti barn som øver på toppen av Kampen skole. Jentene er i klart flertall, men det er også et par gutter med i gjengen.

– *Hva er det som er så morsomt med teater?*

– Det er moro å få prøvd å være noen man ikke er, mener Kjersti (10).

– Det er gøy å stå på scenen, supplerer Nora (10). – Teater er kjempegøy!

– *Og hvorfor begynte dere med barneteater?*

– Jeg så en lapp på Rimi, forteller en av jentene. Noen av dem har spilt barneteater på Trafo'en ved Tøyenbadet tidligere. – Det er mange som har holdt på med dette siden 1. klasse, forteller Cecilie (10). – Vi er ikke så mange i forhold til andre barneteatre, men vi har det veldig hyggelig, sier Pernille (11).

Kreative barn

Gerd Schjelderup, styreleder i Kampen Barneteater, sier at det er en veldig fin gjeng som møtes hver torsdag på Kampen skole.

– Barna var jo så flinke i fjor da de spilte "Gutten og stjerna". Jeg har jobbet som lærer i en del år, og satt opp flere forestillinger selv, men jeg ble ordentlig imponert over denne forestillingen. Og hvis barna gjør det bra, vokser de også selv på det, mener Schjelderup.

– *Hvor mange barn er det som er med?*

– De er rundt ti barn, og det er et

Jentene fra Kampen skole synes det er gøy med barneteater. Bak fra venstre: Kjersti Ås Rødberg, Pernille Gunnestad, Olivia Haukdal og Nora Schjelderup. Foran fra venstre: Cecilie Ingeberg Jørstad og Olivia Orebjørk.

veldig greit antall, mener styrelederen. – Hvis noen har lyst til å være med, er de nødt til å komme hver gang til prøver. Det er viktig at de forplikter seg til det, ellers går det ut over de andre. Uansett er det viktigst at de synes det er morsomt. Barn lærer ingen ting av noen ting hvis de ikke synes det er gøy, så det at de trives, er nesten det viktigste. Dette er dessuten mye mer kreativt enn å se på en liten "kasse" hele tiden!

– *Det er flest jenter som er med?*

– Ja, og det har vært et problem. Vi har vurdert å ansette en mannlig regissør, men det fikk vi dessverre ikke tak i. Men vi har jo en veldig proff instruktør i Nina Godtlibsen, sier en entusiastisk styreleder.

Ny forestilling til våren

– Jeg synes det må være et hovedmål for en barneteatergruppe å fremme grunnleggende kunnskaper om teater og å utvikle barnas skapende evner, uttaler instruktør

Nina Godtlibsen. – Men det viktigste er jo å ha det gøy underveis!

– Elevene er utrolig kreative, og de lager teater selv i pausen, forteller hun. – Jeg vil gjerne bruke deres kreativitet og vilje til å lage noe eget. Hun røper at vårens forestilling er hentet fra Edinburgh-festivalen i fjor. – Det handler om en gutt som sitter og leser en bok på sengekanten. Boken er en detektivhistorie om den grønne haien som vil ødelegge verden, og detektiven som prøver å stoppe den. Når gutten sover, våkner han opp i boken og må hjelpe detektiven med å løse oppgavene. Han støter selvfølgelig på mange hindringer, og blir jaget gjennom flere av bøkene sine. Men fordi han er så belest, klarer han å løse problemene. Godtlibsen forteller at barna i stor grad får være med på å skape stykket, siden planen er å adaptere historien til bøker som barna har lest. – Det er viktig at de føler at det er *deres* forestilling, mener hun.

Sesongens store mål er å sette opp dette stykket på Rampelys-festivalen til våren. Kampen Barneteater deltok også i fjor på denne teaterfestivalen, og det fristet til gjentagelse. Tidligere økonomiansvarlig, nå vara til styret, Jan Roar Ås, forteller at det ble veldig god stemning. – Det å få sette opp stykket på en ordentlig teaterscene med proft lys og lyd ga en veldig fin opplevelse av teater, mener han. Han nevner også at barneteatret har nytt godt av lokale krefter som Harald Lie, lydmann på Nationaltheatret, Annalisa Dal Pra, som har sydd kostymer til flere av forestillingene, og ikke minst lokale musikere som Odd Riisnæs, Rob Waring og Patrick Shaw Iversen, som alle har stilt opp for barneteatret. – Å kunne spille på sånne ressurser er med på å heve nivået, mener Ås. – Og da blir det også morsommere for barna.

Kampen Barneteater

Stiftet i 2001 med formål å ivareta og utvikle barns teateruttrykk gjennom bevegelse, musikk, språk og muntlig fremstilling samt bruk av lek. Åpent for barn i barneskolealder.

Rundt ti medlemmer, hovedsakelig fra 5. klasse på Kampen skole. Har optrådt med forestillinger på Kjempedagene og Rampelysfestivalen på M/S Innvik.

F.v.: Olivia Haukdal, Simen O. Kide, Jonas Bræin, Cecilie Ingeberg Jørstad, Nina Vilde Hoff i aksjon.

Kampen Barneteater gleder seg til å sette opp sitt nye stykke, som de i stor grad får være med på å utforme selv.

VISSTE DU DETTE?

Kampen park var søppelfylling

Kampen park som vi kjenner den i dag, er et staselig parkområde. Vel anlagt med stolte trær og flotte blomsterbed i en "engelsk stil", dvs. som en liksom-natur med slyngede stier, "tilfeldige" trær, en liten grotte med rennende vann og et lite eventyrhus. Det hele er så kronet av et vannbasseng som både er solid og pent. Men Kampen parks fortid er litt mer skjult; det startet som søppelfylling for det nærmeste området. Vel var det en ubebodd høyde øverst oppe på høyden, men å bruke den til søppel...!?

I 1885 kjøpte kommunen området og anla vannbassenget. Oppsynsmannsboligen ble bygget i sveitserstil, og fikk tilnavnet "Alpehytta". Fra 1922 har det vært barnehage der. Da så bassenget ikke lenger trengtes utover på 1900-tallet, ble det tørrlagt. Under krigen brukte så tyskerne det tørrlagte bassenget som bunker.

Urban landsby

Er Kampen i ferd med å bli et sted for de pengesterke og "vellykkede"? Er de trendy fremadstormende folkene på vei til å overta og lage et nytt Grünerløkka? Eller kan vi rolig sitte stille og se mediestormene feie forbi? Hva skjer egentlig med bydelen vår for tiden?

Tekst og foto: Camilla Svendsen Skriung

Vi har en følelse av det: En svak uro over at noe forandres. Det er da vitterlig blitt mange flere unge her i bydelen? Og Bistroyen har blitt så "fancy"? Meglerne reklamerer med Oslos Montmartre, og mediene roper over seg om idylliske og trendsettende Kampen. Men hvorfor skulle det uroe oss? Og er egentlig utviklingen slik på Kampen? Hva kan det i tilfelle føre til av positive og negative ting for nærmiljøet?

Mindre urbant nå

Birger Dahl var med den gang det ikke var noen selvfølge at Kampen skulle forbli et idyllisk trehusmiljø. Tvert i mot var det store planer om å rive mye av bebyggelsen for å gi plass til høye blokker. Dahl flyttet inn og pusset opp et lite hvitt trehus i Evensgate i 1978. – En tidligere beboer kunne ikke skjønne at jeg gadd å "pusse opp den gamle dritten", som han sa. Selv falt jeg for det tette miljøet og det landsbyaktige. Det er faktisk en bra utnyttelse av arealet, slik jeg ser det.

Dahl er arkitekt, så interessen for nettopp bebyggelsen og miljøet er ikke tilfeldig. Han forteller videre: - Den gang var det mye småindustri både mot gaten og i bakgårdene. Og det var flere butikker. Sånn sett har det blitt

Kardemommekos eller det nye trendy?

mindre "urbant" med åra. Et bilde på forandringen er "Olsenbandens hus" nederst i Ullensakergata. I svalgangshuset var det en masse leiligheter og forretningsdrift i bakgården. I dag er det modernisert, litt på husets premisser, men uten de knøtt små leilighetene og virksomheten i bakgården.

Vi var litt gærne

Men mener Dahl at Kampen er blitt en død bydel?

– Nei, den er fortsatt levende og slett ikke i bakevja. Men samfunnet har jo generelt endret seg mye siden slutten av syttitallet. Det er en større sentralisering av ting nå, samtidig med at industrivirksomhet flytter til utkanten av byer.

Jeg lurar på om miljøet har forandret seg noe, og der blir Dahl noe svar skyldig siden han ikke bor på Kampen nå, men i Hobøl i

Østfold. – Men jeg kan jo si noe om hvordan det var da. Etter at jeg flyttet inn, ble jeg kjapt spurt om å være med i Vel'et som var veldig aktivt, både sosialt og med aktiviteten for å bevare Kampen. Poenget var at byggeselskapene lanserte, og ville gjennomføre, store utbygninger av hele området. Rive først og smelle opp blokker etterpå. Vi lagde alternative reguleringsplaner, kjempet frem et bydelshus med kafe, og vi jobbet politisk og aktivistisk. Når jeg tenker tilbake på det i dag, ser jeg at vi må ha vært litt gærne som orket å holde på i så mange år. Det var helt skrudd. Voldsomt engasjerende, intenst og nesten altoppslukende. Men veldig meningsfullt. Og vi vant i stor grad frem. De fleste husene står i dag, og det ble ikke blokkbebyggelse.

Dahl flyttet i 1990. Da var han

klar for landlivet. – Jeg merket allerede da at det var mindre dugnadsånd og mindre mangfold i området. Folk var slitne og leie, kanskje. Men så var det store slaget vunnet, så behovet for mobilitet var ikke så stort etter hvert. Det kan vi være glade for i dag.

Søker det nære og lokale

På Kampen Bistro er det som vanlig stappfullt og en syvende og god stemning. Stedet er som en blanding av stua di hjemme, en femtitallskneipe og flott restaurant. Passe uformelt og fancy på en gang. Her treffer jeg Ragnhild Skogheim som er forsker og sosiolog, og ansatt ved Norsk institutt for by- og regionsforskning (NIBR) siden 1996. Skogheim har forsket mye på byutvikling og har også jobbet som byplanlegger i Oslo. – Dette er jo som en småby. Da

jeg gikk opp trappen til parken, var det som å komme til en annen verden. Og blandingen av beboere her er litt spesiell, det er gamle sekstiåttårere og unge folk som søker følelsen fra den gang, kanskje.

Vi får oppvarming ved bordet av Erik Laeskogen som straks melder seg inn i samtalen: – Og alle kjenner alle her. Jeg har bodd her i to år, flyttet fra sentrum, og har funnet roen. Skogheim følger på. – Det er ganske avsondret, stille og avgrenset, men samtidig sentralt. – Ja, og så kan man ha barn ute uten å bli nervøs for at det skal skje noe. Det er deilig. Det er rett og slett ganske hjemmekoselig og litt rart. Denne blandingen av det gamle og det nye for eksempel; veldig bra.

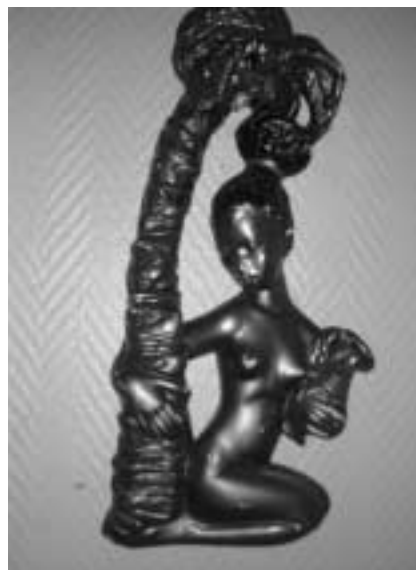
Gentrifisering kalles det når områder i byer blir inntatt av kunstnere og andre foregangsfolk. Verdien til området øker fordi flere vil bo slik disse menneskene bor, man vil identifisere seg med dem og omgivelsene. Dermed "borgerliggjør" man stedet, ofte blir det pusset opp og mer strømlinjeformet, markedskrefter tar over i større grad, og de som bodde der, skvises ut og begynner på nytt et annet sted. Grünerløkka er Oslos beste eksempel på dette.

– Står Kampen i fare for å bli gentrifisert, spør jeg forskeren om. – Jeg er usikker på det. Sannsynligvis er det for stille her. Det er lite som skjer på gatenivå. Mye av kvaliteten ligger i det at det er en intakt by og et sted hvor tiden har stått litt stille. Storby og småby samtidig. Men i og med at mediene, og andre, nå har oppdaget Kampen, er det jo mulig at vi vil oppleve en selvoppfyllende effekt; det vil si at mange søker det idylliske småbylivet som Kampen representerer, men i det det oppstår en tilstrømming, ødelegger vi det vi søker.

Skogheim tror også at økt reisevirksomhet har ført til at folk tar med seg inntrykk hjem fra hvordan folk lever i sydligere land, hvor offentligheten ikke bare er en arena for unge urbanister. Den

Forsker Ragnhild Skogheim tror Kampen blir for stille for det store innrykk av de hyperurbane (foto: NIBR)

Passe kitschy på bistroen.

Velkomsthilsen. Veldig representativt for stemningen mange søker og finner på Kampen.

Menyen på Kampen Bistro skiftes hver dag. Overraskelsesmeny anbefales!

lokale puben og kafeen representerer en lokal offentlighet som appellerer til ulike befolkningskategorier. Som her, sier Skogheim og ser seg rundt.

– Det er viktig å bevare mangfoldet, særpreget og bydelens kvaliteter. Og det er veldig interessant hva som skjer når de opprinnelige beboerne, de eldre, dør. Her på Kampen er det så tett fra før at det kanskje ikke er her byplanmyndighetene og investorer vil bygge. Det er muligens ikke mer å bygge på. Heller ikke lokaler å ha butikker og kafeer i. Noe som gjør det uinteressant for mange. Særlig de hyperurbane.

Ikke trendy men folkelig

Daglig leder på Kampen Bistro, Kristian Tinnen, innser at de kan ha vært med på å endre bydelen noe. – Vi har nok gjort det mer attraktivt for yngre folk ved å gi dem et tilbud de gjerne benytter seg av. Men jeg tror ikke vi som sted, er så utslagsgivende for utviklingen. Det er bydelen i seg selv, som er en koselig og varm bydel, som tiltrekker folk.

De nåværende eiere av Bistroyen har holdt på siden 1. september 2001.

– Mange har prøvd seg her før oss, med vekslende hell, sier

Tinnen.

– Hva har dere gjort rett, tror du?
– Vi er ikke så ambisiøse, vi vil lage en uformell stemning og tilby kvalitet samtidig. Vi har ikke brukt mye midler på inventaret for eksempel, for heller å kunne tilby rimelige priser og god mat.

Jeg undres om klientellet har forandret seg. – Vel, vi hadde mye stamgjester i begynnelsen, og noen av disse har falt fra. Men vi har en stamme som bruker oss hele tiden; det er Kampenbeboerne og firmaer. Mens konsertene har ført til at det kommer folk fra hele byen også.

– Har dere jaget bort noen som var her tidligere? – Det er i tilfelle absolutt ikke hensikten. Det er mulig at noen av de faste som gikk her før, sluttet å gå hit da det ble så populært og nesten umulig å få plass. Men vi holder alltid av et bord til stamgjestene våre. Og det er både unge og gamle folk. Vi er opptatt av å bevare bydelskafeen. Og vi vil ikke skremme bort folk med et overflott lokale, tvert i mot. Vi vil at det skal være folkelig og plass til alle. Men når vi får medieoppmerksomhet på at Kampen skal ha blitt så trendy, så lurer jeg på om det ikke er mediene selv som vil at det skal være sånn. Egentlig er det veldig stille og koselig her. Men vi sier ikke nei til litt mer liv og gjerne noen flere kafeer og butikker, det lager bare stemning, tror Tinnen.

Endret behov

Flere skjenkesteder kan ikke ledes av bydelsutvalget, Åge Skøelv (SV) love Tinnen. Han sitter i bydelsutvalget for Gamle Oslo i sin 4. periode. – Det er viktig for oss å ta hensyn til beboere i mer tettbygde strøk. Langs Grønlandsleiret for eksempel, er vi mer åpne for utesteder og skjenkebevilgning, enn ellers i bydelen.

Skøelv har fulgt utviklingen i Gamle Oslo nært gjennom mange år. Han har bodd i bydelen siden 1987. Han ser at det har skjedd store endringer.

– På 90-tallet lå Gamle Oslo lavt på levekårsstabellen. Det vil si at

det var lavere levealder, lavere inntekt og større arbeidsledighet enn ellers i byen. Men det har alltid vært forskjeller internt i bydelen. Kampen og Vålerenga har lenge hatt en høyere andel av folk med bedre inntekt. De siste årene har Grønland og Tøyen fulgt på noe. Så man har gått fra en bydel der byfornyelsen hadde stoppet opp, via tiltak som Miljøbyen Gamle Oslo og Handlingsplanen for Indre Øst, til den boomen vi opplever nå, sier han.

– Det vi er opptatt av, og som er vår utfordring, er først og fremst å gi kommunale tjenester etter folks behov rundt i bydelen. Ellers er det lite vi kan gjøre for eventuelt å styre denne utviklingen; vi kan uttale oss om skjenke- og byggesaker. Og vi ønsker å beholde mangfoldet av beboere og tilbud. For eksempel gjennom å ville bygge ulike typer boliger og oppfordre til mangfoldig aktivitet. Det vi ser på tjenestetilbudet er at Kampen, som vi snakker om nå, har et økende behov for barnehageplasser og et minskende behov for sykehjemsplasser. Det sier jo litt om utviklingen, som er vel så mye naturlig som styrt, da.

– Jeg håper vi beholder en blanding av grupper her fortsatt, det er nok bra på alle måter. Det kan bli litt kjedelig og strømlinjeformet med kun de ressurssterke og unge. Det bør være plass til det skjeve, det lille og alle typer folk.

Svar på "Hvor på Kampen":
1. Kampen Møbetapetsering, Normannsgate 43
2. Kampen Elektriske, Norderhovgata 9
3. Kampen Pub, Hødemarksgata 13
4. Kampen Barnehage, Skedsmogata 19 B
5. Høla Barnehage, Aurskogsgata 1

Viktig med lokalmiljøet

– Jeg har vurdert å flagge med Enga, fordi det er en så viktig del av fellesskapet og identiten her, og så jeg da som ikke bryr meg filla om fotball!

Hege Moen er tekstilkunstner og har bodd på Kampen siden sommeren 2003. Hun har "funnet tilbake" etter å ha vært mye i bydelen på midten av åttitallet. Hun husker hvordan entusiasmen for stedet smittet. Særlig søndagsfrokostene på Kaffelars var fine.

Moen har en sønn på seks år og etter å ha bodd på "Løkka", som ble for sentralt og trafikkert, og i stort trehus i Drammen med hage, som på den andre siden ble noe avsondret og litt mye arbeid – ville hun tilbake til leilighet i byen.

– Jeg titter særlig i området her. Det er så mange ting som stemmer: inntrykket jeg hadde av Kampen, det å bo opp fra "Gryta" men samtidig sentralt, at lufta her er så bra og at det ikke er gjennomgangstrafikk. Det føles som å bo i en landsby, og det synes jeg er deilig. Jeg kommer fra en bygd utenfor Drammen som heter Solbergelva, og selv om jeg aldri ville ha flyttet dit, så liker jeg å bo et sted hvor miljøet er såpass tett og oversiktlig. Det man får i tillegg her, til forskjell fra på bygda, er vel muligheten til å *ikke* ta del i nærmiljøet hvis man ikke

Tekstilkunstner Hege Moen loftsleilighet. Ny billedtekst ??

vil. Man får være i fred når man ønsker det, og man har fine naboer og fellesskap når man vil ta del i det.

– Jeg vet at jeg ikke har enerett på Kampen, særlig ikke etter å ha bodd her så kort tid, men jeg vil faktisk ikke at stedet skal bli oppdaget av så mange. Jeg vil aller helst bevare park-bassengene som en hemmelighet. Det føles skikkelig luksus å få beholde dem som lokale møteplasser for barna herfra, uten at de er proppfulle. Det er viktig at vi bevarer mangfoldet og ikke skyver vekk grupper, på grunn av endret miljø og skyhøye priser.

Blanding av såkalte ressurssterke folk, og andre, er bra. Både for ungene og for de voksne.

– Jeg tror at det som tiltrekker folk som flytter hit, aller mest, er følelsen av å bo i en landsby i byen, og samholdet her. Jeg har vurdert å begynne å flagge med Enga-flagg, selv om jeg ikke bryr meg filla om fotball. Men fordi det er viktig for så mange her og fordi det er en del av identiteten. Jeg ser på mini-flaggingen som en lokal 17-mai året rundt. Dette med dugnadsånd, oppfølging og godt naboskap har kanskje blitt viktigere også for unge folk.

Tangoen i Menighetshuset

Har du gått forbi Menighetshuset på Kampen en sen fredagskveld og lurt på hvorfor lys og liflig musikk strømmer ut av dørene? Det er ikke salmesang du hører, men musikk fra sydligere egne. En hustrig og våt fredag i oktober satte jeg bena innenfor døra for å finne ut hva som foregikk. Og her fant jeg Kampen Tango – i full gang med ukens åpne dansekveld – milonga.

Tekst og foto: Kristin Hagen

Hver fredag fra klokka tjueen til ett møtes tangoentusiaster i alle aldre til dans, kaker og kaffe. Alle har det til felles at de har minst ett innføringskurs i tangoens mysterier. Arrangementet kalles milonga, og er svært populært. Når klokka er elleve er det ikke sjelden femti til seksti mennesker innenfor dørene. Unni Hermansen

Hver fredag kveld er Unni Hermansen DJ på milongaen.

Frøydís Alvær og Andreas Duus har danset tango i sju år.

er Kampen Tangos vertinne, danseinstruktør, DJ og kakebaker. Hun startet opp Kampen Tango for fire og et halvt år siden, og har siden arrangert ulike kurs i argentinsk tango, drop-in-klasser, dansekvelder og tangofestivaler.

Juletango

Jul og tango er ikke begreper som hører spesielt godt sammen kanskje, men for Unni Hermansen og mange andre begynner det å likne en tradisjon å tilbringe romjulekveldene sammen for å danse tango. Festivalen har innleide instruktører fra utlandet, og avsluttes med en stor tangofest på nyttårsaften.

Menighetshustango

Men hvorfor arrangere tango-kvelder i et menighetshus? Unni Hermansen forteller at menighetshuset på Kampen er et fantastisk lokale – det har et bra gulv og er luftig og fint. Den kvelden jeg er innom, er det nesten fullt på dansegulvet.

– Kampen kirke er en kulturkirke, sier Unni Hermansen. Derfor

kan menigheten og jeg ha et fruktbart samarbeid. De leier ut til meg, og leieinntektene bruker de til å pusse opp litt, blant annet slipe gulv og male toalettene. Jeg sørger for at det alltid er såpe på do, og sier fra om det er noe som må repareres. Det er hyggelig å samarbeide med både prestene og menighetsforvalter, så her trives vi.

Ro og tilstedeværelse

I Kampen menighetshus er det lite prating på dansekveldene. Det er tangoen som trekker folk innenfor dørene. Mange kommer alene, på menighetshuset finner de alltid en dansepartner. Musikken er ikke rask og fyrig som for eksempel salsa, men roligere og litt gammeldags, litt 30- og 40-talls ifølge Hermansen. Hva er det så med tango som er så fascinerende?

– Tango er en veldig fin dans, sier Unni Hermansen. – Den ivaretar en slags oppmerksomhet og tilstedeværelse. Dansen innbyr til ro, verdighet og omsorg for hverandre, faktorer vi kanskje savner andre steder.

Høyt alkoholinntak og tango

Dansegulvet på Kampen Menighetsbus er oftest fylt til randen når det arrangeres milonga på fredagskveldene.

hører definitivt ikke sammen. – Da vil du miste balansen med en gang, sier Hermansen. – Tango krever konsentrasjon, men er veldig givende.

Lyst på å danse?

Unni Hermansen legger ikke skjul på at innføringsfasen er krevende, tango er ikke noe du lærer deg i en håndvending. Hun anbefaler nysgjerrige å ta et nybegynnerkurs. Med litt innsats vil du få mye igjen. – Stikk gjerne innom menighetshuset og ta en titt når vi danser, sier hun. - Vi har også nettsiden www.kampentango.net der du kan finne opplysninger om kurs og festivaler. Kanskje vi ses?

HEI KAMPENBEBOER!! NY ELLER «GAMMEL»

Har du lyst til å være med på å bestemme hva Kampen Vel skal arbeide med for å gjøre Kampen til et attraktivt sted for oss alle? Har du nettopp flyttet hit? Da ser du kanskje noe vi andre ikke har oppdaget som vi burde forandre på. Vi som har bodd her en stund ser ikke alltid så klart; som kjent ser man ikke skogen for bare trær.

Meld deg inn i **Kampen Vel**, si ifra om du vil gjøre noe aktivt. Vi trenger nettopp deg!

Ja, jeg vil melde meg inn i **Kampen Vel**, Bøgata 21, 0655 Oslo

Navn

Adresse

Telefon.....

Batteriene er fulle, så jeg blir gjerne med aktivt når det trengs.

Skriv tydelig!

Integrering gjennom mat

Mat er moro og sosialt, mener glade kvinner fra flere verdenshjørner, som deltar på matlagingstreff i regi av Kampen Frivillighetssentral.

Tekst og foto: Gro Aschim

Seks mandager høsten gjennom har en gruppe kvinner, og noen få menn, møttes på Kampen og Vålerenga Seniorsenter i Hedmarksgata for å lage mat sammen. "Vafler og Sambusa" er et flerkulturelt prosjekt initiert av medlemmer av Kampen Frivillighetssentral og Somalisk kvinneforening. – Vi har oppnådd hensikten med prosjektet, nemlig en blanding av kulturer, mener initiativtager Maka Moallim fra Somalia. – I tillegg blir deltagerne kjent, og det var også noe av formålet. Dette er også en fin måte å lære språk på, fordi vi lærer hva tingene heter på norsk og får praktisert språket, understreker hun.

– Alt i alt har vi vel hatt besøk av en tjue - tredve personer i løpet av høsten, tror Thomas Lange i Kampen Frivillighetssentral. – Det er nok likevel en kjerne på mellom ti og femten stykker som kommer hver gang, anslår han. – Her er det en avslappet atmosfære. Vi har det moro sammen. Det er mye latter, og det er jo noe av poenget, mener han.

Forebyggende helsearbeid

– Jeg tente veldig på denne ideen, fastslår sykepleier Nina Ek i Bydel Gamle Oslo. – Det er både et tiltak rettet mot kvinner, og det er et viktig prosjekt i forebyggende helsearbeid. Neste gang får vi for eksempel besøk av en kostholdsveileder, som skal si litt om det med migrasjon og endring av matvaner, forteller hun.

F.v.: Fatbia Musse fra Somalia, norske Henriette Vigtel og Pere Shamlou fra Iran lager mat sammen på Kampen og Vålerenga Seniorsenter.

Jeg får ved selvsyn observere damene i full aktivitet på kjøkkenet, og det er riktig som Thomas sier at det er en avslappet stemning med mye latter underveis. Kveldens "sjefskokk", Pere Shamlou fra Iran gir meg oppskriften på dagens hovedrett, "Paprika dolme", som er en form for fylt paprika med ris, løk, grønnsaker, tomatpuré og krydder. – Jeg liker å lage mat, uttaler Pere etter litt tolking fra sin bror, som er hennes sjåfør for kvelden. – Jeg er her for å lære norsk, sier hun. Hennes bror kan fortelle at han leste en annonse i Aftenposten Aften, og at det er bakgrunnen for at de nå deltar på matlagingsstreffene. Selv er han ikke med for å lage mat, men, som han villig innrømmer, for å gjøre den viktigste delen av jobben, nemlig å *spise* maten. Og

det virker unektelig som en god idé, for det dufter allerede nydelig av eksotiske krydder.

Ana Barragon fra Colombia er mester for kveldens dessert, som hun karakteriserer som en "elskovsdessert". – En av ingrediensene er frukten tamarind, som regnes som et afrodisium, forklarer hun. Ellers består desserten av eggehvite, kremfløte, gelatin og sukker. – Det er egentlig ganske lett, forteller Ana, og viser villig frem den nesten ferdige desserten før formene forsvinner inn i ovnen. – Jeg elsker å lage mat og å treffe folk, fortsetter Ana. – Dette er kjempehyggelig, og alle bydelene burde tilby et slikt opplegg, mener hun. Selv bor hun på Sofienberg, og tar føttene til hjelp for å lage mat sammen med andre kvinner på Kampen.

Årets julegave?

Lene Børresen fra Kampen Frivillighetssentral synes matlagingskveldene har blitt riktig vellykket. – Det er faktisk blitt bedre enn jeg trodde, uttaler hun. – Det hele er veldig uformelt og koselig. Før hvert treff er det et par stykker som får ansvar for menyen og som handler sammen, forteller hun. – Da lærer vi også hvor vi kan få tak i de ulike ingrediensene.

Maka Moallim og Asha Abdollahi forteller at Somalisk kvinneforening har samarbeidet med Kampen Frivillighetssentral om dette prosjektet. – Det har blitt veldig bra, synes både Maka og Asha. – I begynnelsen var de fleste som kom hit, fra Norge og Somalia, men etter hvert har det kommet til kvinner fra flere andre land, forteller de.

Etter at høstens mattreff er avsluttet, er det meningen å lage en kokebok med alle oppskriftene som deltakerne har lagd underveis, og akkurat *det* kan visst være en utfordring ifølge Lene Børresen, som tar notater underveis. Det er nemlig de som bare lager mat etter hodet. – Jeg bruker aldri oppskrift når jeg lager mat, hevder Maka. – Jeg veier heller aldri ingrediens-

F.v.: Lene Børresen, Maka Moallim, Randi Ryen og Asha Abdollahi representerer Kampen Frivillighetssentral og Somalisk Kvinneforening. De tre førstnevnte er, sammen med Henriette Vigtel, initiativtagere til matlagingskveldene.

ene, men lager mat med følelsen, fortsetter hun.

Da kan det jo være greit at oppskriftene blir skrevet ned, slik at også andre kan ha glede av dem. I tillegg til oppskriftene vil kokeboken også inneholde historier fra de ulike landene rettene stammer fra. I første omgang blir boken trykket

opp som et enkelt hefte, som skal fordeles blant deltakerne, men initiativtakerne håper også å selge kokeboken til skoler, barnehager, sykehus og andre institusjoner i nærområdet. – Kokeboken kan jo bli årets julegave i lokalmiljøet, håper Lene.

Ana Barragon fra Colombia er mester for "Elskovsdeserten".

"Elskovsdesert med tamarind"

Oppskrift fra Colombia

Ingredienser: tamarind, sukker, fløte, egg

- bland et glass fruktkjøtt fra tamarind med 1 kopp vann (2,5 dl), miks det sammen (fruktkjøtt fra tamarind kan kjøpes på glass eller vakuumpakket)
- bland i 2 kopper sukker og kok opp blandingen
- ta kjelen av platen
- løs opp en pose gelatin i litt vann og ha i blandingen
- avkjøles til den stivner litt
- pisk 4 eggehviter og en kopp kremfløte og ha i blandingen
- sett blandingen kjølig, la den stivne
- bruk varmt vann for å få desserten ut av formen
- server med pisket krem

Tamarind er en type frukt med brunaktig seig masse inni. Frukten vokser i store trær og faller ikke ned med det første. Man må derfor klatre opp for å plukke dem. Frukten er svært syrlig. Tamarind vokser langs hele ekvator.

Engasjert Oslodame

Likestillingsombud Kristin Mile er en ekte Oslo-jente, født og oppvokst på Lambertseter, og entusiastisk lokalpatriot etter femten år på Kampen.

Tekst og foto: Gro Aschim

Jeg treffer Kristin Mile i hennes hyggelige leilighet i Normannsgata der hun bor sammen med sin advokatmann og to barn, en jente på fjorten og en gutt på elleve.

– Vi flyttet inn bittelille julaften for femten år siden, forteller hun.

– Vi var noen av de første som flyttet inn i borettslaget og kom i hus mens det fortsatt var en byggeplass her. Vi bodde først i en litt mindre leilighet på den andre siden av tunet, fortsetter Mile.

– Etter at ungene kom, til ble det litt trangt, men vi var så heldige å få byttet til oss en større leilighet da en nabo trengte en mindre.

– Mile understreker at familien trives veldig bra på Kampen. – Det er et kjempefint sted å ha barn. Her er det tett og nært med kort vei til alt. Man slipper å kjøre barna hit og dit. De kan gå selv til aktiviteter. Det å bo så sentralt gir også en unik mulighet til å jobbe uten å måtte redusere arbeidstiden, synes Mile.

Oppvekst og karriere

Kristin Mile vokste opp på Lambertseter på 1960-tallet. – Det var et flott sted å vokse opp, minnes hun. – Det var masse friområder og Marka rett ved. Den gangen var det nok ingen som kunne forutse at Kristin noen år senere skulle bli Norges fjerde likestillingsombud. – Det var ikke før i gymnasalder at jeg begynte å engasjere meg i samfunnsspørsmål, forteller hun. – Men jeg har alltid syntes det var morsomt å diskutere. Jeg vokste opp i et hjem med engasjerte foreldre som dis-

Likestillingsombud Kristin Mile er en engasjert dame med bakgrunn for egne meninger.

kuterte aktuelle saker, også med ungene til stede. Det å mene noe, lese aviser og følge med i samfunnsdebatten kommer nok hjemmefra.

– *Hvordan blir man så likestillingsombud?*

– Det er i hvert fall ikke noe man planlegger, ler ombudet.

– Jeg var ikke helt sikker på hva jeg ville etter gymnaset, fortsetter hun, så jeg jobbet ett år som kontorassistent hos Byfogden, og det var da jeg begynte å lese juss. Da ble jeg sikrere på hva jeg hadde lyst til, sier hun. – Det er jo voldsomt å gå løs på et så langt studium, så jeg syntes det var greit å la det ligge ett år. Men, etter at jeg først begynte, har jeg aldri tvilt på valget. Juss er et spennende studium som gir mange jobbmuligheter etterpå.

Etter studiene begynte Mile i Direktoratet for Arbeidstilsynet, der

hun ble i seks år. Deretter ble det jobb i UDI i tre år før hun fikk sitt første barn. – Utlendingsrett var ikke helt mitt felt, innrømmer hun. Derfor grep hun sjansen da hun fikk muligheten til å gå tilbake til Arbeidstilsynet igjen. Etaten var da i gang med å modernisere regelverket i forbindelse med EU-tilpassning av arbeidsmiljøspørsmål, og det ble en spennende tid karriermessig. Etter nei-et i EU-avstemningen, var det naturlig å se seg om etter annet arbeid, og Mile takket ja til et tilbud om nestlederjobben i Likestillingsombudet. – Jeg var nestleder i fem år, før det forrige likestillingsombudet sluttet brått (Inger Lise Ryel ble da utnevnt til statssekretær – red. anm.), fortsetter Mile. – Jeg ble dermed fungerende leder en periode, og fant ut at jeg måtte søke da stillingen ble utlyst. Det var ikke en del av en stor plan.

Likestillingsombudet er glad i å lese og er glad i norske forfattere og latinamerikansk litteratur.

Kjønnsdelt arbeidsmarked

– Hvilke saker er viktigst for å bedre likestillingen i dag?

– Jeg er opptatt av flere ting, sier Mile. – Jeg mener at utviklingen i arbeidslivet er viktig for kvinners stilling. Jeg synes jeg ser skremmende tendenser til forskjellsbehandling av menn og kvinner i arbeidslivet, uttaler hun. – I Norge er vi stolte av den høye sysselsettingen, men det er betenkelig at så mye som 40 prosent av alle kvinner jobber deltid. Vi har et av de mest kjønnsdelte arbeidsmarkedene i Europa, og det er det verdt å ta tak i, synes Mile.

– Jeg er også opptatt av likestillingen i familien, fortsetter hun. – Er vi egentlig så likestilte når så mange kvinner jobber deltid? Det at så stor andel kvinner jobber for redusert lønn, betyr jo at mange kvinner ikke har en selvstendig økonomi, utdypes hun. – Og hva skjer da hvis de blir alene? Det er et stort tankekors at så mange kvinner mer eller mindre frivillig velger bort muligheten til å ha en selvstendig økonomi.

– Hva mener du selv at du kan bidra med i likestillingsarbeidet?

– Jeg føler at jeg kan bidra med å ha et konstant fokus på endringer i samfunnet som munner ut i politiske beslutninger, tror Mile. – Vi står i dag overfor store

endringer i arbeidsmiljølovgivningen og pensjonssystemet, og det er viktig å se på hvordan det slår ut både for menn og kvinner. Det spennende å få delta i debatten om viktige samfunnsproblemer, mener hun.

Kristin Mile mener generelt at Norge har kommet langt i likestillingsarbeidet, og at mye er bra på mange områder. – Men det er farlig å bli for selvgode. Vi må passe på at utviklingen ikke stopper opp, for det er nok av motkrefter, hevder hun.

Likestillingsombudet får faktisk også en del klager fra menn, men i motsetning til kvinner, klager de ikke over forholdene i arbeidslivet, sier Mile. – Mange menn opplever at de ikke har samme rettigheter som kvinner i forbindelse med barnefordeling etter samlivsbrudd, og det får vi en del henvendelser om.

Selv var likestillingsombudet ganske tradisjonell i forhold til fordeling av svangerskapspermisjonen. – Jeg var hjemme i to omganger, men den gangen var det også vanskeligere å dele permisjonstiden, forklarer hun. – Men siden har vi i stor grad delt på jobben. Både min mann og jeg har travle dager, og fordelingen av arbeidet er et utslag av hva som er praktisk. Det blir jo aldri en lik fordeling, men det er viktig å ha det som utgangspunkt. Det med unger og hjem må være en fellesoppgave. Jeg tror ikke man blir lykkeligere av å innrette seg fryktelig kjønnsstradisjonelt. Det vil i hvert fall føre til minst en frustrert person i et parforhold, tror Mile.

Ekte Oslojente

– Hva gjør likestillingsombudet når hun kobler ut?

– Jeg gjør egentlig ikke så fryktelig mye, sier Mile. – Familien preger hverdagen. Jeg har jo unger som holder på med mest mulig, så det blir tette dager. Jeg har ikke engasjert meg i noen faste aktiviteter, men jeg prioriterer å holde kontakt med venner, og så er vi en gjeng med nabojenter som prøver å gå sammen hver onsdag og

søndag kveld, forteller hun. – Vi går bare "herfra og tilbake", og det har vi holdt på med i flere år. Det blir jo en god kombinasjon av prat og trim, synes jeg. Det er en viktig aktivitet for meg, så er det en ting jeg prøver å gjøre når jeg kan. Men med mye reising og møter i jobben, er det vanskelig å ha noe fast, ifølge Mile.

Kristin Mile er ekte Oslojente og stolt av det. – Jeg er født og oppvokst i Oslo og har aldri ønsket å flytte herfra, sier hun. Som tredje generasjons Osloborger, hører hun ikke til dem som klager over byen og lengter hjem. – Jeg synes Oslo er en fin by å bo i, skryter hun. Hun innrømmer likevel at hun angret litt på at hun ikke benyttet anledningen til å reise mer i studenttiden. – Men jeg får jo besøkt spennende steder i forbindelse med jobben, så reiselysten er godt dekket likevel. Men det kunne jo vært spennende å ha bodd i et annet land, tror hun.

Kunst og litteratur

Leiligheten til Kristin Mile er fylt med bøker og bilder, og hun innrømmer gjerne at hun er glad i å lese. – Jeg får sånne rykk, forteller hun. – Akkurat nå er jeg inne i en leseperiode. Jeg leser mye skjønnlitteratur og er bokklubbefreak med medlemskap i tre bokklubber. Bøker er viktig, og jeg er glad i norske forfattere, men jeg tilhører ikke dem som elsker Hamsun eller Undset – selv om Kristin Lavransdatter var en av de første bøkene som gjorde inntrykk på meg. Jeg er til gjengjeld ganske fascinert av latinamerikanske forfattere, og så har jeg nettopp pløyd gjennom Da Vinci-koden, som var en spennende og drivende bok.

Mile er også glad i kunst, men ingen kunstekspert. – Jeg er glad i pene ting og synes det er spennende å gå på utstilling, fortrinnsvis med forholdsvis moderne kunst. Jeg er veldig fascinert av Munch og van Gogh, men synes ikke det er så spennende med brudeferd i Hardanger og lignende. Men, forteller hun opp-

glødd. – Jeg var nylig i Mexico, og da så jeg en del av Frida Kahlos og Diego Riveras arbeider, og det var flott!

En titt inn i stuen avslører et piano, men Kristin Mile spiller ikke selv. – Jeg er ikke særlig musikalsk, men jeg hadde håpet at barna skulle lære seg piano. Nå ble det skolekorps i stedet, forteller hun, så de er i hvert fall mer musikalske enn meg, forteller hun – ikke uten en viss stolthet.

Mile er til gjengjeld glad i å gå turer, til fots om sommeren og på ski om vinteren. – Men det forutsetter jo snø da, ler hun. – Det er litt trist hvis man må reise bort for å få gått på ski, selv om jeg er så heldig at familien har hytte i Hallingdal.

På spørsmål om å beskrive seg selv tenker likestillingsombudet seg om et øyeblikk før hun svarer at hun håper at hun blir oppfattet som en engasjert person som har grunnlag for det hun mener. – Jeg skulle ønske folk oppfatter meg sånn, avslutter hun.

TERPSI

DANSESTUDIO

i samarbeid med DNBH

Startdato 24. januar 2005

Klassisk og barnedans barn fra 4 år

Klassisk for barn fra 6 år

Klassisk for ungdom

Hip hop og street jazz fra 7 år

Jazz nybegynner, litt øvet, øvet og videregående

Breakdance/hip hop gutter fra 7 år

Breakdance/hip hop gutter ungdom

Funk ung. nybegynner og øvet

Street ung. litt øvet/øvet

Pedagogene:

Kristin Henriksen, Stine Jacobsen, Marthe Haugland, Lotte Henriksen, Huyen, Vibeke Sæter, Walter G. Ruiz, Audun Kvam, Jeffrey Carter, Knut Arild Flatner og Karl Erik Nedregaard.

Utleie: Flotte studioer med flytende gulv til utleie. fra 88 kvm til 300 kvm.

Adresse Borggt. 7, 0650 Oslo Tlf: 23 24 18 00 Mob: 91 88 92 87

SELSKAPSMAT - CATERING

*Måltidet er en viktig del av alle sammenkomster
- du kan være trygg når maten kommer fra . . .*

Gunnar Ruud

SNITTER - KOLDBORD - GRYTERETTER - MIDDAGER

Norderhovsgt. 7 - 0654 Oslo

... og *smaken*, den slår ingen !

Ring **23 30 25 00** og vi sender deg vår innholdsrike brosjyre.

Ellen fikk engasjementpris

Hver måned deler Kanal 24 ut 25 000 kroner til en person som har gjort en ekstra frivillig innsats. I august fikk Ellen Lühr denne prisen, vel fortjent etter 17 års frivillig arbeid på Kampen.

Tekst: Kristin Hagen
Foto: Tonje Klykken

Ellen Lühr er et kjent fjes på Kampen. For 10 år siden var hun en av initiativtakerne til KØBB, Kampen Økologiske Barnebondegård, og siden den gang har hun tilbrakt utallige arbeidstimer på gården. Som frivillig gårdsarbeider har hun stelt dyra, matet dem og tatt i mot små og store besøkende. Ellen Lühr sitter også i styret for Bydelshuset og er særlig involvert i aktivitetene der. Dette er hennes

andre runde som styremedlem. Hun har også vært aktiv som forelder på Kampen skole, og har blant annet sittet i samarbeidsutvalget. Hver mandag klokka 19 er det trim for alle som har lyst til å delta på Kampen skole, og her er Ellen Lühr trener ...

Det var Kanal 24s lyttere som gav Ellen Lühr Engasjementprisen i august. Ellen Lühr var plukket ut som en av tre finalister av en jury i radiokanalen. De tre ble behørig presentert og intervjuet, før lytterne kåret vinneren. Prisen på 25 000 kroner kan prisvinneren bruke på det hun vil, men som den engasjerte frivillige hun er, har hun valgt å dele prispengene mellom Bydelshuset og bondegården. Kampenposten gratulerer!

Bildetekst???????

JULETILBUD

Hva skjer i desember?

I perioden før jul synker antall leiligheter på markedet, mens kjøperene ennå står i kø!

Derfor ønsker vi i Postbanken eiendom på Grønlands torg å gi deg en førjulspresang å sette pris på!

Ta kontakt for en hyggelig prat, vi hjelper deg mer en gjerne!

GAVEPAKKEN

1/2 pris
på megler provisjon!
før: 3% inkl mva.
nå: 1.5% inkl mva.*

*ved signering oppdrag t.o.m. 22.12.04

Megler: Terje Tengedal
Tlf: 23 08 07 07 / 977 57 258
Kontor: Grønlands Torg

OS BANKEN
postbankeneiendom.no

”Kampen” overalt

For inntil ca. 30 år siden ble Kampen regnet som den reneste slum, regulert til riving. Situasjonen snudde på 1970-tallet; Kampen ble det fineste fine på Østkanten, og Kampen-navnet et hedersnavn. Stoltheten over navnet slår også ut på firmabetegnelser: ”KAMPEN ditt” og ”KAMPENS ditt”. Men hvor holder de til, firmaene som har satt ”Kampen” i navnet sitt?

HVOR
står disse fagre bokstavene på vinduet?

HVOR
lyser kvaliteten som reklame på veggen?

HVILKEN
institusjon har slikt et festlig skilt?

HVILKET STED
har valgt så djerpe bokstaver på skiltet sitt?

HVOR
står navnet SÅ kraftfullt skrevet?

Er du besøkende eller lommekjent?

Gi deg selv et poeng for hvert sted du vet hvor er, og bedøm deg selv etter følgende skala:

- 0 riktige – Besøkende?
- 1 riktig – Nyinnflytter
- 2 riktige – Husvarm
- 3 riktige – Kjentmann
- 4 riktige – Godt kjent på Kampen
- 5 riktige – Lommekjent Kampenguide

(Svarene står på en annen side)